

den, efter at vedkommende er fyldt 60 år, eller fra det tidligere tidspunkt, fra hvilket vedkommende får tilkendt social førtidspension som følge af nedsat erhvervssevne på grund af helbredsmæssige forhold. Egenpension udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.«

5. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den efterlevende ægtefælle efter en fungerende eller afdød minister er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.«

6. I § 4, stk. 5, og § 5, stk. 3, ændres »ventepenge« til: »eftervederlag«.

7. I § 5 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Egenpensionen nedsættes med det beløb, hvormed summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 2, nr. 1, 4 og 6, i lov om valg til Folketinget,
- 2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem,

- 3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget,
- 4) folkepension og
- 5) egenpension som minister overstiger vedkommendes vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.«

8. § 6 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. januar 2000.

Stk. 2. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 4, som affattet i § 1, nr. 4 og 7, har dog alene virkning for udbetaling af egenpension for funktionstid som minister fra og med den 1. januar 2000. For udbetaling af egenpension for funktionstid indtil den 1. januar 2000 finder de hidtidige regler i disse bestemmelser fortsat anvendelse.

Stk. 3. For ministre, som afgår den 1. januar 2000 eller senere, udbetales egenpension for så vidt angår funktionstid som minister forud for den 1. januar 2000 fra udløbet af den periode, hvori vedkommende har ret til eftervederlag.